Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 25. júna 2015 *

„Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannej známky Spoločenstva LUCEA LED — Skoršia slovná ochranná známka Spoločenstva LUCEO — Neexistencia skoršieho charakteru — Uplatnenie práva prednosti — Dátum prednosti zapísaný do registra — Dokumenty týkajúce sa práva prednosti — Preskúmanie ex offo — Právo na obranu“

Vo veci T-186/12,

Copernicus-Trademarks Ltd, so sídlom v Borehamwoode (Spojené kráľovstvo), ktorej bolo povolené vstúpiť do konania namiesto spoločnosti Verus EOOD, v zastúpení: pôvodne S. Vykydal, neskôr F. Henkel, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT), v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom ÚHVT a vedľajší účastník v konaní pred Všeobecným súdom:

Maquet SAS, so sídlom v Ardone (Francúzsko), v zastúpení: N. Hebeis, advokát,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 13. februára 2012 (vec R 67/2011-4) týkajúcemu sa námietkového konania medzi spoločnosťami Capella EOOD a Maquet SAS,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis, sudcovia O. Czúcz (spravodajca) a A. Popescu,

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na to, že účastníci konania nepodali návrh na nariadenie pojednávania v lehote jedného mesiaca od doručenia oznámenia o ukončení písomnej časti konania a že bolo na základe správy sudcu spravodajcu a podľa článku 135a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu rozhodnuté, že sa o žalobe rozhodne bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté rozhodnutie

1 Dňa 29. júla 2009 podal vedľajší účastník konania Maquet SAS prihlášku na zápis ochrannej známky Spoločenstva na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

2 Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia LUCEA LED.

3 Tovary, pre ktoré sa o zápis žiada, patria do triedy 10 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú opisu „chirurgické lampy“.

4 Prihláška ochrannej známky Spoločenstva bola uverejnená vo *Vestníku ochranných známok Spoločenstva* č. 31/2009 zo 17. augusta 2009.

5 Dňa 12. novembra 2009 podala žalobkyňa, spoločnosť Capella EOOD, na základe článku 41 nariadenia č. 207/2009 námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre tovary a služby uvedené v bode 3 vyššie.

6 Námietka bola založená na prihláške slovnej ochrannej známky Spoločenstva LUCEO č. 8554974 zo 16. septembra 2009, označujúcej najmä tovary patriace do triedy 10, ktoré zodpovedajú opisu „chirurgické, lekárske, stomatologické a veterinárne prístroje a zariadenia, umelé končatiny, oči a zuby; ortopedické výrobky; materiály na chirurgické šitie“, pričom v tejto prihláške sa uplatňuje prednosť v zmysle prihlášky č. 1533/2009 podanej na Österreichisches Patentamt (Rakúsky patentový úrad) 16. marca 2009 pre rovnaké tovary.

7 Na podporu námietky bol uvedený dôvod v článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

8 Listom z 21. decembra 2009 nazvaným „Výzva na predloženie dokumentov týkajúcich sa práva prednosti podľa článku 30 nariadenia [č. 207/2009] a pravidla 6 nariadenia [Komisie (ES) č. 2868/95]“ z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189), prieskumový pracovník vyzval spoločnosť Capella na predloženie „presných kópií prihlášky“ rakúskej ochrannej známky pred 22. februárom 2010 vrátane a spresnil, že v prípade neuposlúchnutia tejto výzvy zanikne jej právo prednosti.

9 Capella listom z 22. februára 2010 predložila kópiu prihlášky rakúskej ochrannej známky.

10 Prieskumový pracovník 26. októbra 2010 zapísal ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka. Uznal prednosť, ktorú Capella uplatňovala pre túto známku, a ako dátum prednosti do registra zapísal 16. marec 2009.

11 Námietkové oddelenie 8. novembra 2010 vyhovelo námietke v celom rozsahu a uložilo vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania. Námietkové oddelenie sa domnievalo, že ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, bola skoršia než prihlasovaná ochranná známka a že medzi nimi existuje pravdepodobnosť zámeny.

12 Vedľajší účastník konania podal 4. januára 2011 na ÚHVT odvolanie proti rozhodnutiu námietkového oddelenia podľa článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009. Dňa 7. marca 2011 predložil svoje vyjadrenie s uvedením dôvodov odvolania.

13 Dňa 16. augusta 2011 Capella predložila svoje pripomienky.

14 Vedľajší účastník konania predložil 12. októbra 2011 rozsudok, ktorý vydal Landgericht Mannheim (Krajinský súd v Mannheime, Nemecko) 23. septembra 2011, 7 O 186/11, v ktorom zaviazal spoločnosť Capella na zaplatenie náhrady škody vo výške 1 780,20 eura vedľajšiemu účastníkovi konania z dôvodu podania nedôvodného návrhu na vydanie uznesenia týkajúceho sa skončenia porušovania a zdržania sa konania na základe ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka. Landgericht Mannheim sa v tomto rozsudku domnieval, že Capella konala spôsobom zneužívajúcim právo. V tejto súvislosti predovšetkým uviedol, že prihláška ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka, bola podaná s jediným cieľom, a to podať návrhy na skončenie porušovania a zdržanie sa konania, a že prihláška rakúskej ochrannej známky, na ktorej základe sa uplatňovalo právo prednosti, bola podaná opakovane bez toho, aby sa zaplatil správny poplatok za podanie prihlášky. Vedľajší účastník konania predložil 19. októbra 2011 anglický preklad uvedeného rozsudku.

15 Dňa 25. novembra 2011 vyzvala kancelária odvolacieho senátu spoločnosť Capella na predloženie pripomienok v súvislosti s týmto rozsudkom.

16 Capella predložila pripomienky 6. decembra 2011.

17 Rozhodnutím z 13. februára 2012 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) štvrtý odvolací senát ÚHVT zrušil rozhodnutie námietkového oddelenia, zamietol námietku a uložil spoločnosti Capella povinnosť nahradiť trovy konania v námietkovom konaní a v odvolacom konaní. Domnieval sa, že ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, nie je skoršia než prihlasovaná ochranná známka. V tejto súvislosti najprv konštatoval, že dátum podania prihlášky prihlasovanej ochrannej známky je 29. júl 2009, zatiaľ čo dátumom podania prihlášky ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka, je 16. september 2009, teda neskorší dátum. Ďalej uviedol, že nebolo možné platne uplatniť právo prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka. Capella nepredložila požadovaný dokument týkajúci sa práva prednosti, pretože vyplnený formulár prihlášky, ktorý predložila, nebol opatrený pečiatkou alebo údajom o tom, že bol na Österreichisches Patentamt skutočne doručený. Odvolací senát sa okrem toho domnieval, že v rámci námietkového konania bol oprávnený preskúmať dôvodnosť uplatnenia práva prednosti.

Konanie, skutočnosti zistené po podaní žaloby a návrhy účastníkov konania

18 Spoločnosť Verus EOOD, ktorá bola 6. septembra 2011 zapísaná do registra ochranných známok Spoločenstva ako majiteľka ochrannej známky, na ktorej Capella založila námietku, podala túto žalobu návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. apríla 2012.

19 Dňa 27. augusta 2012 bola spoločnosť Copernicus-Trademarks Ltd zapísaná do registra ochranných známok Spoločenstva ako nová majiteľka tejto ochrannej známky.

20 Uznesením Všeobecného súdu (deviata komora) z 23. októbra 2013 bolo spoločnosti Copernicus-Trademarks umožnené vstúpiť do konania ako žalobkyňa namiesto spoločnosti Verus.

21 Spoločnosť Ivo Kermartin GmbH bola 13. novembra 2013 zapísaná do registra ochranných známok Spoločenstva ako nová majiteľka ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka.

22 Listom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 1. apríla 2014 vedľajší účastník konania upozornil Všeobecný súd na skutočnosť, že ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, sa previedla zo žalobkyne na spoločnosť Ivo Kermartin.

23 Listom zo 14. októbra 2014 Všeobecný súd v súlade s článkom 64 svojho rokovacieho poriadku vyzval účastníkov konania, aby v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania odpovedali na niektoré otázky. Účastníci konania tejto výzve vyhoveli v stanovených lehotách.

24 Žalobkyňa Copernicus-Trademarks navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec odvolaciemu senátu,

— uložil ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré vznikli v konaní na Všeobecnom súde, ako aj v konaní pred odvolacím senátom.

25 ÚHVT a vedľajší účastník konania navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil spoločnosti Copernicus-Trademarks povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

O prípustnosti žaloby

26 Ako poznamenal vedľajší účastník konania vo svojom liste z 1. apríla 2014, žalobkyňa už nie je majiteľkou ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka.

27 Podľa účastníkov konania dôsledkom tejto okolnosti nie je neprípustnosť žaloby, pretože záujem žalobkyne na konaní pretrváva z dôvodu jej povinností vyplývajúcich zo zmluvy, na základe ktorej došlo k prevodu ochrannej známky na spoločnosť Ivo Kermartin.

28 V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že súdu Únie prináleží, aby za okolností prejednávanej veci posúdil, či riadny výkon spravodlivosti odôvodňuje zamietnutie žaloby vo veci samej bez predchádzajúceho rozhodnutia o prípustnosti (rozsudok z 26. februára 2002, Rada/Boehringer, C-23/00 P, Zb., EU:C:2002:118, body 51 a 52).

29 Za okolností prejednávanej veci Všeobecný súd usudzuje, že v záujme hospodárnosti konania je potrebné najprv preskúmať dôvodnosť žaloby o neplatnosť, bez toho, aby sa predtým rozhodlo o prípustnosti žaloby, pretože žaloba je v každom prípade z dôvodov uvedených nižšie nedôvodná.

O dôvodnosti žaloby

30 Žaloba sa zakladá najmä na štyroch žalobných dôvodoch.

31 Prvý žalobný dôvod je založený predovšetkým na porušení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009, druhý okrem iného na porušení článku 75 druhej vety tohto nariadenia, tretí sa týka najmä porušenia pravidla 6 ods. 4 nariadenia č. 2868/95 v spojení s rozhodnutím predsedu ÚHVT EX-05-5 z 1. júna 2005 o dokumentoch, ktoré treba predložiť v prípade uplatnenia práva prednosti alebo seniority, a štvrtý žalobný dôvod je založený predovšetkým na porušení článkov 41 a 42 nariadenia č. 207/2009.

32 Žalobkyňa navyše bez toho, aby to samostatne uviedla, v podstate uplatňuje aj piaty žalobný dôvod založený na skutočnosti, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď napadnuté rozhodnutie založil na úvahe, že spoločnosť Capella pri podaní prihlášky ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka, nekonala v dobrej viere, hoci jednak túto okolnosť nemožno v rámci námietkového konania zohľadniť a jednak Capella konala v dobrej viere.

33 Všeobecný súd považuje za vhodné preskúmať najskôr prvý žalobný dôvod a potom štvrtý, tretí, druhý a piaty žalobný dôvod.

O prvom žalobnom dôvode

34 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 tým, že skúmal, či spoločnosť Capella predložila požadovaný dokument na podporu uplatnenia práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka. Takáto výhrada nebola vznesená vedľajším účastníkom konania, ktorý sa obmedzil na uplatnenie neexistencie dobrej viery spoločnosti Capella. Žalobkyňa tiež tvrdí, že v rámci námietkového konania nemožno spochybniť dátum prednosti, ktorý prieskumový pracovník zapísal do registra.

35 ÚHVT a vedľajší účastník konania toto tvrdenie odmietajú.

36 V tejto súvislosti treba po prvé pripomenúť, že podľa článku 76 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 ÚHVT preskúma skutočnosti *ex offo*, ale v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania. Článok 76 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že ÚHVT nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas.

37 Po druhé treba pripomenúť, že ani v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu článok 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 nebráni tomu, aby odvolací senát *ex offo* preskúmal niektoré skutočnosti. Právne otázky, ktorých riešenie je nevyhnutné na správne uplatnenie nariadenia č. 207/2009 so zreteľom na dôvody a návrhy podané účastníkmi konania, totiž ÚHVT musí rozhodnúť, aj keď ich účastníci konania nevzniesli [rozsudok z 1. februára 2005, SPAG/ÚHVT – Dann a Backer (HOOLIGAN), T-57/03, Zb., EU:T:2005:29, bod 21].

38 Capella v prejednávanej veci podala námietku proti zápisu prihlasovanej ochrannej známky na základe článku 41 ods. 1 písm. a) a článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Podľa týchto ustanovení môže majiteľ skoršej ochrannej známky žiadať o nezapísanie prihlasovanej ochrannej známky v prípade pravdepodobnosti zámeny medzi týmito ochrannými známkami.

39 V námietkovom konaní je pritom predpokladom existencie relatívneho dôvodu zamietnutia v zmysle článku 8 nariadenia č. 207/2009 skutočnosť, že ochranná známka, na ktorej je založená námietka, existuje a je skoršia než prihlasovaná ochranná známka. Ide teda o skutočnosti, ktoré ÚHVT musí preskúmať *ex offo* a nemôžu sa ponechať na voľnej úvahe účastníkov konania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júna 2008, El Corte Inglés/ÚHVT – Abril Sánchez a Ricote Saugar (BoomerangTV), T-420/03, Zb., EU:T:2008:203, bod 77].

40 Z toho vyplýva, že aj keby v prejednávanej veci vedľajší účastník konania nenapadol uplatnenie práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, článok 76 nariadenia č. 207/2009 by nebránil tomu, aby odvolací senát *ex offo* preskúmal dôvodnosť tohto uplatnenia.

41 Po tretie treba uviesť, že hoci žalobkyňa tvrdí opak, vedľajší účastník konania sa v každom prípade v rámci odvolania pred ÚHVT neobmedzil na uplatnenie neexistencie dobrej viery spoločnosti Capella, ale tiež napadol uplatnenie práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, a teda aj jej senioritu vo vzťahu k prihlasovanej ochrannej známke. Vo vyjadrení zo 7. marca 2011 uvádzajúcom dôvody odvolania totiž vedľajší účastník konania tvrdí, že uplatnenie práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, malo niekoľko vád, a teda že bolo možné zohľadniť iba dátum podania prihlášky na zápis tejto ochrannej známky, t. j. 16. september 2009. Vedľajší účastník konania v tejto súvislosti najmä uviedol, že uvedené uplatnenie bolo založené

na prihláške rakúskej ochrannej známky a že Capella zaplatila na Österreichisches Patentamt správny poplatok za podanie prihlášky tejto ochrannej známky až po podaní svojej prihlášky ochrannej známky Spoločenstva.

42 Z toho vyplýva, že tvrdenie založené na porušení článku 76 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 treba zamietnuť.

43 Prvý žalobný dôvod treba teda zamietnuť, s výnimkou výhrady založenej na skutočnosti, že odvolací senát v rámci námietkového konania nemá právo spochybniť dátum prednosti zapísaný do registra, ktorá sa preskúma v rámci analýzy štvrtého žalobného dôvodu.

O štvrtom žalobnom dôvode

44 Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávanej veci bolo preukázané, že ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, je skoršia, a to z dôvodu dátumu prednosti zapísaného do registra, ktorým je 16. marec 2009. Nie je správna domnienka odvolacieho senátu, podľa ktorej má v námietkovom konaní právo preskúmať dôvodnosť uplatnenia práva prednosti. Odvolací senát v takomto konaní nemá právomoc spochybniť platnosť údajov zapísaných do registra. Odvolací senát teda tým, že sa neobmedzil na prebratie dátumu 16. marca 2009 zapísaného do registra, ale v prejednávanej veci skúmal, či sú splnené podmienky uplatnenia práva prednosti stanovené v článkoch 29 a 30 nariadenia č. 207/2009, pravidle 6 nariadenia č. 2868/95 a článkoch 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5, porušil články 41 a 42 nariadenia č. 207/2009.

45 ÚHVT a vedľajší účastník konania odmietajú tieto tvrdenia.

46 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že v prejednávanej veci je dátum podania prihlášky na zápis ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka, t. j. 16. september 2009, neskorší než dátum podania prihlášky prihlasovanej ochrannej známky, ktorým bol 29. júl 2009. To, či je ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, skoršia, teda závisí od dôvodnosti uplatnenia 16. marca 2009 ako dátumu prednosti.

47 Po druhé v súvislosti s otázkou, či má odvolací senát povinnosť vychádzať z dátumu prednosti, ktorý prieskumový pracovník zapísal do registra, bez toho, aby mohol preskúmať, či sú splnené podmienky na uplatnenie práva prednosti, treba najskôr pripomenúť, že ÚHVT je v zásade povinný posúdiť vecnú správnosť uvedených skutočností a dôkaznú silu podkladov, ktoré účastníci konania predložili [pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. apríla 2005, Atomic Austria/ÚHVT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Zb., EU:T:2005:136, body 34 a 35].

48 Táto zásada však má svoje obmedzenia. Ako správne tvrdí žalobkyňa, platnosť ochrannej známky Spoločenstva, na ktorej je založená námietka, nemožno spochybniť v rámci námietkového konania. Pokiaľ totiž prihlasovateľ ochrannej známky, ktorá bola predmetom námietky založenej na ochrannej známke Spoločenstva, chce spochybniť platnosť tejto druhej ochrannej známky, musí tak urobiť v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti pred ÚHVT [pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. apríla 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida/ÚHVT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, bod 65].

49 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, však túto judikatúru, ktorá sa týka platnosti ochrannej známky Spoločenstva, na ktorej je založená námietka, nemožno použiť na uplatnenie práva prednosti pre takúto ochrannú známku.

50 V tomto kontexte treba totiž na úvod uviesť, že zapísanie dátumu prednosti ochrannej známky Spoločenstva do registra nemožno vôbec alebo účinne spochybniť v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti. Na jednej strane nejde o prípad absolútnej neplatnosti v zmysle článku 52 nariadenia

č. 207/2009. Na druhej strane článok 53 nariadenia č. 207/2009, ktorý upravuje prípady relatívnej neplatnosti, neumožňuje účinným spôsobom namietať proti dátumu prednosti, ktorý prieskumový pracovník zapísal do registra. Je pravda, že podľa odseku 1 písm. a) uvedeného článku možno vyhlásenie neplatnosti zapísanej ochrannej známky požadovať v prípade existencie pravdepodobnosti zámeny medzi touto ochrannou známkou a skoršou ochrannou známkou v zmysle článku 8 ods. 1 uvedeného nariadenia. Treba tiež uviesť, že podľa článku 8 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 môžu prihlášky ochranných známok predstavovať „skoršie ochranné známky“ na účely odseku 1 uvedeného článku. Článok 8 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 207/2009 však spresňuje, že to tak je „s výhradou ich zápisu“. Z toho vyplýva, že návrhom na vyhlásenie neplatnosti zapísanej ochrannej známky, ktoré sú založené na prihláškach na zápis, možno zabrániť námietkou založenou na uvedenej zapísanej ochrannej známke a týkajúcou sa uvedených prihlášok na zápis. V prejednávanej veci teda návrh na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky, na ktorej je založená námietka, nemôže byť považovaný za účinný právny prostriedok na namietanie proti uplatneniu práva prednosti tejto ochrannej známky.

51 Ďalej treba konštatovať, že neexistuje iné osobitné konanie, ktoré by na jednej strane umožnilo tretím osobám napadnúť dátum prednosti zapísaný do registra pre ochrannú známku Spoločenstva a ktoré by na druhej strane bolo možné porovnať s konaním o vyhlásenie neplatnosti, ktorého jednou z osobitostí je, že ho ÚHVT nemôže začať *ex offo*.

52 Po prvé odvolanie v zmysle článkov 58 až 61 nariadenia č. 207/2009 nie je takýmto konaním. Podľa článku 59 uvedeného nariadenia totiž iba účastníci konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu oddelení ÚHVT, môžu proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie na odvolací senát. Prihlasovateľ inej ochrannej známky vo všeobecnosti nebude účastníkom konania o zápise ochrannej známky Spoločenstva, na ktorej je založená námietka týkajúca sa jeho prihlášky, a teda nebude môcť prostredníctvom odvolania namietať proti uplatneniu práva prednosti týkajúceho sa poslednej uvedenej ochrannej známky. V prejednávanej veci tak vedľajší účastník konania nemohol podať odvolanie na ÚHVT, aby napadol rozhodnutie prieskumového pracovníka, pokiaľ ide o prednosť ochrannej známky, na ktorej bola založená námietka proti jeho prihláške ochrannej známky Spoločenstva.

53 Po druhé, pokiaľ ide o konania uplatňované žalobkyňou, ktoré umožňujú výmaz alebo zrušenie rozhodnutí a sú stanovené v článku 80 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlom 53a nariadenia č. 2868/95, alebo konania umožňujúce opravy stanovené v pravidlách 27 a 53 nariadenia č. 2868/95, stačí konštatovať, že ich v každom prípade nemožno porovnávať s konaním o vyhlásenie neplatnosti, pretože ÚHVT môže konanie o výmaze alebo zrušení rozhodnutia začať aj *ex offo*, pričom v prípade konania o vyhlásenie neplatnosti táto možnosť neexistuje. Navyše, pokiaľ ide o konania o výmaze alebo zrušení rozhodnutia podľa článku 80 nariadenia č. 207/2009, za predpokladu, že by sa uplatnili v prejednávanej veci, treba uviesť, že podľa odseku 2 tohto ustanovenia možno tieto konania začať iba na žiadosť niektorého z účastníkov konania, ktoré viedlo k vydaniu predmetného rozhodnutia. Ako však bolo uvedené v bode 52 vyššie, prihlasovateľ ochrannej známky vo všeobecnosti nebude účastníkom konania o prihláške inej ochrannej známky Spoločenstva, na ktorej je založená námietka týkajúca sa jeho prihlášky. Pokiaľ ide o konanie o oprave v zmysle pravidla 27 nariadenia č. 2868/95, za predpokladu, že sa uplatní v prejednávanej veci, treba konštatovať, že toto ustanovenie iba stanovuje, že opravu možno uskutočniť *ex offo* alebo na žiadosť majiteľa.

54 Z toho vyplýva, že judikatúra uvedená v bode 48 vyššie, podľa ktorej platnosť ochrannej známky Spoločenstva, na ktorej je založená námietka, nemožno spochybniť v rámci námietkového konania, sa nedá použiť na napadnutie dôvodnosti uplatnenia práva prednosti pre takú ochrannú známku.

55 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, sa teda odvolací senát v prejednávanej veci nedopustil nesprávneho posúdenia tým, že preskúmal, či sú splnené podmienky uplatnenia práva prednosti stanovené v článkoch 29 a 30 nariadenia č. 207/2009, pravidle 6 nariadenia č. 2868/95 a článkoch 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5.

56 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod treba zamietnuť v rozsahu, v akom žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil články 41 a 42 nariadenia č. 207/2009 tým, že preskúmal, či sú splnené podmienky uplatnenia práva prednosti. Treba tiež zamietnuť výhradu, ktorú uviedla žalobkyňa v rámci prvého žalobného dôvodu a ktorá sa týkala skutočnosti, že odvolací senát v rámci námietkového konania nemá právo spochybniť dátum prednosti zapísaný do registra (pozri bod 43 vyššie).

57 V rozsahu, v akom žalobkyňa prostredníctvom niektorých tvrdení uvádzaných v rámci štvrtého žalobného dôvodu znovu namieta proti skutočnosti, že otázka dôvodnosti uplatnenia práva prednosti bola súčasťou predmetu sporu pred odvolacím senátom, treba uvedené tvrdenia odmietnuť z dôvodov uvedených v rámci preskúmania prvého žalobného dôvodu.

58 Prvý a štvrtý žalobný dôvod treba teda zamietnuť v celom rozsahu.

O treťom žalobnom dôvode

59 Žalobkyňa prostredníctvom tohto žalobného dôvodu spochybňuje záver odvolacieho senátu, podľa ktorého Capella nepredložila dokument požadovaný na preukázanie dôvodnosti uplatnenia práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka. Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávanej veci boli splnené požiadavky stanovené v pravidle 6 ods. 4 nariadenia č. 2868/95 v spojení s rozhodnutím EX-05-5.

60 ÚHVT a vedľajší účastník konania odmietajú tieto tvrdenia.

61 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že článok 29 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 stanovuje, že osoba, ktorá riadne podala prihlášku ochrannej známky v štáte alebo pre ktorýkoľvek štát, ktorý je zmluvným štátom Parížskeho dohovoru na ochranu priemyselného vlastníctva z 20. marca 1883 v zmenenom a doplnenom znení alebo Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO), alebo jej právny nástupca požíva na účely podania prihlášky ochrannej známky Spoločenstva pre tú istú ochrannú známku, pokiaľ ide o tovary alebo služby zhodné s tými tovarmi alebo službami, pre ktoré sa prihláška podala, právo prednosti počas obdobia šiestich mesiacov od dátumu podania prvej prihlášky. Podľa odseku 2 uvedeného článku sa každé podanie, ktoré je rovnocenné s riadnym národným podaním na základe vnútroštátneho práva štátu, v ktorom bolo vykonané, alebo na základe bilaterálnych či multilaterálnych dohôd, považuje za podanie zakladajúce právo prednosti. Z odseku 3 uvedeného článku vyplýva, že pod riadnym národným podaním sa rozumie akékoľvek podanie, ktoré je dostačujúce na stanovenie dňa, keď bola prihláška podaná, bez ohľadu na jej výsledok. Odsek 4 uvedeného článku stanovuje, že následná prihláška ochrannej známky, ktorá bola predmetom skoršej prvej prihlášky pre rovnaké tovary alebo služby a ktorá bola podaná v tom istom štáte alebo pre ten istý štát, sa považuje za prvú prihlášku na účely stanovenia práva prednosti za predpokladu, že ku dňu podania následnej prihlášky je skoršia prihláška vzatá späť, zastavená alebo zamietnutá bez toho, aby bola prístupná na nahliadnutie verejnosti, a bez toho, aby ponechávala akékoľvek doteraz neuplatnené práva, a dosiaľ sa nepoužila na uplatnenie práva prednosti. Skoršia prihláška potom už nemôže byť základom uplatňovania práva prednosti.

62 Podľa článku 30 nariadenia č. 207/2009 nazvaného „Uplatnenie práva prednosti“ prihlasovateľ, ktorý chce uplatniť právo prednosti zo skoršieho podania, predloží vyhlásenie o práve prednosti a kópiu skoršej prihlášky.

63 Podľa pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, ak sa v prihláške podľa článku 30 nariadenia č. 207/2009 uplatňuje nárok na prednosť jednej alebo viacerých skorších prihlášok v zmysle článku 29 nariadenia č. 207/2009, prihlasovateľ do troch mesiacov od dátumu podania prihlášky uvedie podacie číslo skoršej prihlášky a predloží jej kópiu. Podľa pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 je kópia overená ako presná kópia skoršej prihlášky tým orgánom, ktorý prijal skoršiu prihlášku, a je opatrená potvrdením vystaveným týmto orgánom, v ktorom bude uvedený dátum podania skoršej prihlášky.

64 Podľa pravidla 6 ods. 4 nariadenia č. 2868/95 predseda ÚHVT môže stanoviť, že počet dôkazov, ktoré má predložiť prihlasovateľ, môže byť nižší, než sa požaduje na základe odseku 1, za predpokladu, že požadované informácie má úrad k dispozícii z iných zdrojov.

65 Na základe tohto ustanovenia predseda ÚHVT prijal rozhodnutie EX-05-5, ktorého článok 1, nazvaný „Nahradenie osvedčení o práve prednosti informáciami dostupnými na [internetových] stránkach“, stanovuje:

„Dôkazy, ktoré má prihlasovateľ predložiť pri uplatnení práva prednosti, nemusia obsahovať všetko, čo sa vyžaduje podľa pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95…, pokiaľ [ÚHVT] môže požadované informácie získať z [internetovej] stránky ústredného orgánu priemyselného vlastníctva štátu, ktorý je zmluvnou stranou Parížskeho dohovoru na ochranu priemyselného vlastníctva alebo Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie.“

66 Článok 2 uvedeného rozhodnutia s názvom „Konanie“ znie:

„1. Ak sa uplatňuje právo prednosti a prihlasovateľ posiaľ nepredložil dokumenty uvedené v pravidle 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95…, Úrad systematicky overuje, či informácie o čísle spisu, dátume podania prihlášky, mene prihlasovateľa alebo majiteľa, zobrazení ochrannej známky a zozname tovarov a služieb, ktorých prednosť sa uplatňuje, sú prístupné na [internetovej] stránke ústredného orgánu priemyselného vlastníctva štátu, v ktorom alebo pre ktorý sa uplatňuje podanie skoršej prihlášky ochrannej známky.

2. Pokiaľ [ÚHVT] môže požadované informácie získať z [internetovej] stránky, zaznamená to v spise týkajúcom sa prihlášky ochrannej známky Spoločenstva. V opačnom prípade [ÚHVT] vyzve prihlasovateľa podľa pravidla 9 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 2868/95… na predloženie dokumentov uvedených v pravidle 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95…“

67 Na základe pravidla 6 ods. 4 nariadenia č. 2868/95 vydal predseda ÚHVT rozhodnutie EX-03-5 z 20. januára 2003 o formálnych podmienkach týkajúcich sa uplatnenia seniority alebo prednosti, ktorého článok 1, nazvaný „Dokumenty o práve prednosti pre ochranné známky Spoločenstva“, stanovuje:

„Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva môže predložiť dôkazy na podporu uplatnenia práva prednosti vydané orgánom, ktorý prijal skoršiu prihlášku, ako stanovuje pravidlo 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95… (‚dokument týkajúci sa práva prednosti‘), buď vo forme originálneho dokumentu, alebo presnej kópie…“

68 So zreteľom na tieto ustanovenia treba preskúmať tvrdenia žalobkyne, ktorých cieľom je preukázať, že Capella predložila požadovaný dokument týkajúci sa práva prednosti.

69 Žalobkyňa po prvé tvrdí, že informácie požadované v článkoch 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5 boli prístupné na internetovej stránke Österreichisches Patentamt.

70 ÚHVT a vedľajší účastník konania odmietajú tieto tvrdenia.

71 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 2 rozhodnutia EX-05-5 zoznam tovarov a služieb, na ktoré sa vzťahuje prihláška ochrannej známky, na ktorej sa zakladá uplatnenie práva prednosti, patrí k údajom, ktoré musia byť prístupné na internetovej stránke predmetného úradu v okamihu skúmania dôvodnosti uplatnenia práva prednosti. V prejednávanej veci treba teda preskúmať, či zoznam služieb a tovarov, pre ktoré sa žiadalo o zápis rakúskej ochrannej známky, bol prístupný na internetovej stránke Österreichisches Patentamt v okamihu, keď prieskumový pracovník skúmal uplatnenie práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka.

72 Žalobkyňa tvrdí, že tieto informácie boli prístupné na internetovej stránke Österreichisches Patentamt. Vedľajší účastník konania, ktorý toto tvrdenie odmieta, však predložil oznámenie uvedeného úradu z 29. apríla 2013, z ktorého vyplýva, že v roku 2009, teda v okamihu, keď prieskumový pracovník skúmal uplatnenie práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, existovali v súvislosti s rakúskymi ochrannými známkami dva zdroje informácií, a to na jednej strane bezplatný vyhľadávač dostupný na internetovej stránke Österreichisches Patentamt a na strane druhej vyhľadávač súkromného podniku, nad ktorým uvedený úrad vykonával dohľad. Z tohto oznámenia tiež vyplýva, že pokiaľ sa prihláške rakúskej ochrannej známky nevyhovie, bezplatný vyhľadávač dostupný na internetovej stránke uvedeného úradu ani vyhľadávač podniku, nad ktorým tento úrad vykonával dohľad, neumožňujú prístup k podrobnému zoznamu tovarov a služieb, ale iba k číslam tried, pre ktoré sa žiadalo o zápis.

73 Žalobkyňa ako odpoveď na otázku Všeobecného súdu uviedla, že prihláške rakúskej ochrannej známky, na ktorej sa zakladá uplatnenie práva prednosti, sa nevyhovelo, a teda že nebola zapísaná nijaká rakúska ochranná známka.

74 Vzhľadom na tieto okolnosti a na skutočnosť, že žalobkyňa neuplatnila nijaký dokument, ktorý by mohol spochybniť vierohodnosť dokumentu predloženého vedľajším účastníkom konania, sa Všeobecný súd domnieva, že sa z právneho hľadiska dostatočne preukázalo, že v okamihu, keď prieskumový pracovník posudzoval dôvodnosť uplatnenia práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, nebol presný zoznam tovarov a služieb, pre ktoré sa žiadalo o zápis rakúskej ochrannej známky, prístupný ani na internetovej stránke Österreichisches Patentamt, ani na stránke súkromného podniku, nad ktorým tento úrad vykonával dohľad.

75 Odvolací senát sa preto nedopustil nesprávneho posúdenia, keď dospel k záveru, že podmienky stanovené v článkoch 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5 neboli v prejednávanej veci splnené, bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či sa vyššie uvedený vyhľadávač poskytovaný súkromným podnikom, nad ktorým Österreichisches Patentamt vykonával dohľad, mohol považovať za súčasť internetovej stránky uvedeného úradu v zmysle vyššie uvedených ustanovení. Tento žalobný dôvod treba teda v rozsahu, v akom je založený na porušení týchto ustanovení, zamietnuť.

76 Po druhé žalobkyňa tvrdí, že keď prieskumový pracovník v súlade s článkom 2 ods. 2 rozhodnutia EX-05-5 vyzval 21. decembra 2009 spoločnosť Capella, aby predložila presné kópie prihlášky rakúskej ochrannej známky uvádzanej na podporu uplatnenia práva prednosti, uvedená spoločnosť požadovaný dokument predložila. Podľa článku 1 rozhodnutia EX-03-5 stačí predložiť presnú kópiu prihlášky ochrannej známky.

77 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z článku 2 ods. 2 rozhodnutia EX-05-5 vyplýva, že požadované informácie, ktoré nie sú prístupné na internetovej stránke predmetného úradu, v zásade treba predložiť vo forme dokumentu uvedeného v pravidle 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, teda vo forme kópie overenej orgánom, ktorý prijal skoršiu prihlášku, pričom k tejto kópii sa priloží osvedčenie tohto orgánu potvrdzujúce dátum podania skoršej prihlášky.

78 Žalobkyňa správne uvádza, že článok 1 rozhodnutia EX-03-5 tieto požiadavky zmierňuje, pretože sa obmedzuje na vyžadovanie iba presnej kópie dokumentu týkajúceho sa práva prednosti v zmysle pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, však z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť, že kópia formulára prihlášky na zápis vyplneného spoločnosťou Capella spĺňa tieto požiadavky. Aj keď totiž kópia dokumentu týkajúceho sa práva prednosti nemusí byť overená orgánom, ktorému bola prihláška podaná, vždy musí ísť o dokument, pomocou ktorého môže prieskumový pracovník overiť, či a kedy bola predmetnému úradu doručená prihláška ochrannej známky. Kópia formulára prihlášky však neobsahovala údaj o tom, či a kedy bola na Österreichisches Patentamt doručená uvedená prihláška.

79 Záver odvolacieho senátu, podľa ktorého Capella nepredložila požadované dokumenty týkajúce sa práva prednosti, preto neobsahuje vady.

80 Po tretie treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne, že bolo a stále je bežné, že prieskumoví pracovníci ÚHVT prijímajú kópie prihlášok na zápis, ako je kópia predložená spoločnosťou Capella. V tejto súvislosti stačí pripomenúť, že rozhodnutia, ktoré majú odvolacie senáty prijímať podľa nariadenia č. 207/2009 týkajúce sa zápisu označenia ako ochrannej známky Spoločenstva, patria do výkonu viazanej právomoci a nie voľnej úvahy [rozsudky z 26. apríla 2007, Alcon/ÚHVT, C-412/05 P, Zb., EU:C:2007:252, bod 65, a z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, Zb., EU:T:2005:420, bod 71]. Legalitu napadnutého rozhodnutia treba teda posudzovať na základe uplatniteľných ustanovení, ako ich vykladá súd Únie, nie však na základe prípadnej skoršej praxe ÚHVT.

81 V rozsahu, v akom sa žalobkyňa s odvolaním sa na zásadu legitímnej dôvery snaží tvrdiť, že odvolací senát mal pred odchýlením sa od bežnej praxe ÚHVT informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach týkajúcich sa dokumentov, ktoré táto spoločnosť predložila, sa toto tvrdenie preskúma v rámci druhého žalobného dôvodu.

82 Po štvrté v súvislosti s tvrdením žalobkyne o tom, že prieskumový pracovník si od Österreichisches Patentamt mohol vyžiadať presný zoznam tovarov a služieb, pre ktoré sa žiadalo o zápis rakúskej ochrannej známky, stačí konštatovať, že z článkov 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5 a z pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 jednoznačne vyplýva, že s výnimkou situácie, keď sú požadované informácie prístupné na internetovej stránke úradu, ktorému bola podaná prihláška, prislúcha prihlasovateľovi, ktorý uplatňuje právo prednosti pre ochrannú známku, aby predložil požadované dokumenty týkajúce sa práva prednosti. Nijaké relevantné ustanovenie totiž nestanovuje, že v prípade, že požadované informácie nie sú prístupné na internetovej stránke úradu, ktorému bola podaná prihláška, je úlohou prieskumového pracovníka priamo sa spojiť s uvedeným úradom. Naopak v takomto prípade prislúcha samotnému prihlasovateľovi, prípadne po tom, ako ho k tomu vyzval prieskumový pracovník podľa článku 2 ods. 2 rozhodnutia EX-05-5 a pravidla 9 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 2868/95, ako to bolo v prejednávanej veci, aby predložil tieto dokumenty.

83 Túto výhradu treba teda tiež zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o otázke, či ju možno vzhľadom na to, že bola po prvýkrát vznesená až v rámci odpovede žalobkyne na otázku Všeobecného súdu, považovať za prípustnú.

84 Tretí žalobný dôvod treba teda zamietnuť, s výnimkou preskúmania výhrady, za predpokladu uznania, že bola vznesená, týkajúcej sa toho, že z dôvodu legitímnej dôvery založenej na bežnej praxi ÚHVT bol odvolací senát povinný informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach týkajúcich sa dokumentov, ktoré táto spoločnosť predložila (pozri bod 81 vyššie).

O druhom žalobnom dôvode

85 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 75 druhú vetu nariadenia č. 207/2009, keď dospel k záveru, že Capella nepredložila požadované dokumenty týkajúce sa práva prednosti, bez toho, aby ju predtým vyzval vyjadriť sa k tejto skutočnosti. Je pravda, že rozhodnutím z 25. novembra 2011 tajomník odvolacieho senátu vyzval uvedenú spoločnosť na predloženie pripomienok k listu vedľajšieho účastníka konania z 12. októbra 2011. Vzhľadom na to, že prieskumový pracovník uplatňovaný dátum prednosti prijal a zapísal ho do registra a že vedľajší účastník konania nenamietal proti uplatneniu práva prednosti, však Capella nemala dôvod domnievať sa, že by odvolací senát túto skutočnosť mohol spochybniť. Okrem toho vzhľadom na neexistenciu upozornenia zo strany odvolacieho senátu uvedená spoločnosť nemohla predpokladať, že sa odvolací senát neuspokojí s analýzou prieskumového pracovníka, ktorá zodpovedala bežnej praxi ÚHVT. Odvolací senát ju mal teda o svojich pochybnostiach informovať.

86 ÚHVT a vedľajší účastník odmietajú tieto tvrdenia.

87 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa týmto žalobným dôvodom v podstate tvrdí, že odvolací senát mal spoločnosť Capella informovať o svojich pochybnostiach týkajúcich sa dostatočnej povahy dokumentov, ktoré predložila. V tejto súvislosti treba preskúmať nielen tvrdenia, ktoré priamo súvisia s porušením článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009 a tvrdenia založené na porušení legitímnej dôvery, ale aj či chyba, ktorej sa dopustil prieskumový pracovník, mohla založiť povinnosť odvolacieho senátu informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach.

– O tvrdeniach vzťahujúcich sa na článok 75 druhú vetu nariadenia č. 207/2009

88 V tejto súvislosti treba na úvod pripomenúť, že podľa článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009 môžu byť rozhodnutia ÚHVT založené iba na dôvodoch, ku ktorým mali účastníci konania možnosť predložiť pripomienky.

89 Ďalej, pokiaľ ide o výhradu založenú na skutočnosti, že spoločnosť Capella nemohla očakávať, že sa odvolací senát odchýli od dátumu prednosti, ktorý prieskumový pracovník zapísal do registra, stačí po prvé pripomenúť, že odvolací senát je v rámci námietkového konania povinný preskúmať, či ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, je skoršia než prihlasovaná ochranná známka (pozri body 37 až 40 vyššie), a v tejto súvislosti je prípadne tiež povinný preskúmať, či sú splnené podmienky uplatnenia práva prednosti (pozri body 46 až 55 vyššie). Po druhé treba uviesť, že vedľajší účastník konania vo svojom vyjadrení zo 7. marca 2011, v ktorom uviedol dôvody odvolania, v prejednávanej veci namietal proti uplatneniu práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, a teda proti jej skoršiemu charakteru vo vzťahu k prihlasovanej ochrannej známke (pozri bod 41 vyššie). Táto otázka bola teda súčasťou sporu pred odvolacím senátom a aj bez výslovného upozornenia zo strany odvolacieho senátu Capella musela očakávať, že záver prieskumového pracovníka týkajúci sa uplatnenia práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka, odvolací senát opätovne preskúma.

90 V tejto súvislosti treba tiež uviesť, že Capella mala povolenie predložiť pripomienky k vyjadreniu vedľajšieho účastníka konania zo 7. marca 2011, v ktorom uviedol dôvody odvolania, a že mala dokonca aj ďalšiu príležitosť vyjadriť sa k tejto otázke, keď ju odvolací senát 25. novembra 2011 vyzval, aby predložila pripomienky ako odpoveď na pripomienky vedľajšieho účastníka konania z 12. a 19. októbra 2011 týkajúce sa rozsudku, ktorý 23. septembra 2011 vydal Landgericht Mannheim (pozri bod 14 vyššie).

91 Odvolací senát navyše nebol povinný informovať spoločnosť Capella o tom, že nepotvrdí záver prieskumového pracovníka týkajúci sa dôvodnosti uplatnenia práva prednosti. Právo byť vypočutý v zmysle článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009 sa totiž vzťahuje na skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovacieho aktu, ale nie na konečné stanovisko, ktoré má správny orgán v úmysle prijať [rozsudok zo 7. septembra 2006, L & D/ÚHVT – Sämann (Aire Limpio), T-168/04, Zb., EU:T:2006:245, bod 116].

92 Tvrdenia založené na porušení článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009 treba teda odmietnuť.

– O tvrdeniach vzťahujúcich sa na zásadu legitímnej dôvery

93 V tejto súvislosti na jednej strane, pokiaľ sa žalobkyňa dovoláva legitímnej dôvery so zreteľom na zápis do registra, stačí pripomenúť, že z dôvodov uvedených v bode 89 vyššie žalobkyňa nemohla vylúčiť, že odvolací senát preskúma dôvodnosť uplatnenia práva prednosti.

94 Na druhej strane v rozsahu, v akom sa žalobkyňa snaží tvrdiť, že odvolací senát mal pred odchýlením sa od bežnej praxe ÚHVT, podľa ktorej boli dokumenty, ako sú tie, ktoré predložila, uznané ako dokumenty týkajúce sa práva prednosti, informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach, treba konštatovať, že žalobkyňa nepredložila nijaký dôkaz o existencii takejto praxe. Dokumenty, ktoré žalobkyňa predložila na podporu svojho tvrdenia, sú totiž listy, v ktorých prieskumový pracovník ÚHVT vyzval spoločnosť Capella na predloženie dokumentov týkajúcich sa práva prednosti „podľa článku 30 nariadenia č. 207/2009 a pravidla 6 nariadenia č. 2868/95“, pričom v niektorých z nich uviedol, že na základe rozhodnutia EX-03-5 sa nevyžadujú overené kópie. Z týchto údajov ani ustanovení, na ktoré odkázal prieskumový pracovník, však nevyplýva, že vyplnený formulár prihlášky na zápis, z ktorého nemožno zistiť, či a kedy bol doručený predmetnému úradu, možno považovať za dostatočný dokument týkajúci sa práva prednosti v zmysle pravidla 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 a článku 1 rozhodnutia EX-03-5 (pozri bod 78 vyššie).

95 Tvrdenia založené na porušení zásady legitímnej dôvery teda treba odmietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o prípustnosti dokumentov predložených na podporu týchto tvrdení, ktoré žalobkyňa predložila po podaní žaloby a repliky v rámci odpovede na otázku Všeobecného súdu.

– O dôsledkoch vyplývajúcich z pochybenia prieskumového pracovníka

96 Za predpokladu, že by sa žalobkyňa svojimi tvrdeniami snažila odvolávať na skutočnosť, že z dôvodu pochybenia prieskumového pracovníka mal odvolací senát povinnosť informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach, tieto tvrdenia je namieste takisto odmietnuť.

97 V tejto súvislosti treba na úvod konštatovať, že v prejednávanej veci sa pochybenie prieskumového pracovníka obmedzovalo na nesprávny záver, že dokumenty predložené spoločnosťou Capella spĺňali požiadavky stanovené v článku 1 rozhodnutia EX-03-5.

98 V prejednávanej veci však toto pochybenie prieskumového pracovníka nezaväzovalo odvolací senát k tomu, aby vyzval spoločnosť Capella na prijatie stanoviska týkajúceho sa konkrétne tejto otázky alebo aby ju informoval o svojich pochybnostiach v tejto súvislosti, pretože z dôvodov uvedených v bodoch 89 až 91 vyššie otázku správnosti záveru prieskumového pracovníka týkajúceho sa uplatnenia práva prednosti vzniesol vedľajší účastník konania.

99 Ďalej, za predpokladu, že by žalobkyňa svojimi tvrdeniami chcela uplatniť skutočnosť, že z dôvodu pochybenia prieskumového pracovníka Capella nemohla predložiť požadované dokumenty, je namieste zamietnuť aj túto výhradu.

100 Treba totiž konštatovať, že pochybenie prieskumového pracovníka nijako neobmedzilo možnosti spoločnosti Capella predložiť požadované dokumenty týkajúce sa práva prednosti, ale že v tejto súvislosti prieskumový pracovník v plnom rozsahu dodržal postup stanovený v relevantných ustanoveniach.

101 Ako vyplýva z článkov 1 a 2 rozhodnutia EX-05-5, v zásade prislúchalo spoločnosti Capella overiť, či boli požadované informácie prístupné na internetovej stránke Österreichisches Patentamt, a v prípade, že prístupné neboli, predložiť požadovaný dokument týkajúci sa práva prednosti. Tento výklad podporuje dvanáste odôvodnenie uvedeného rozhodnutia, podľa ktorého „pri uplatnení práva prednosti alebo seniority je samotný prihlasovateľ schopný overiť, či je požadovaná informácia prístupná na internetovej stránke, aby tak vopred vedel, či musí predložiť dokument týkajúci sa práva prednosti alebo seniority“. Ako však bolo uvedené v bodoch 76 až 79 vyššie, Capella požadovaný dokument nepredložila.

102 Podľa pravidla 9 ods. 3 písm. c) nariadenia č. 2868/95 prieskumový pracovník listom z 21. decembra 2009 vyzval spoločnosť Capella, aby do 22. februára 2010 vrátane predložila dokument týkajúci sa práva prednosti vyžadovaný pravidlom 6 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, pričom spresnil, že podľa článku 1 rozhodnutia EX-03-5 postačuje predloženie presnej kópie, a že pokiaľ by tejto výzve nevyhovela, zaniklo by jej právo prednosti. Ako bolo uvedené v bodoch 76 až 78 vyššie, dokument, ktorý Capella predložila 22. februára 2010, teda v posledný deň lehoty stanovenej prieskumovým pracovníkom, nebol požadovaným dokumentom týkajúcim sa práva prednosti.

103 Za týchto okolností neprislúchalo prieskumovému pracovníkovi, aby opätovne vyzval spoločnosť Capella na predloženie požadovaného dokumentu. Naopak, ako vyplýva z pravidla 9 ods. 6 nariadenia č. 2868/95, ak požadovaný dokument týkajúci sa práva prednosti nebol predložený v lehote stanovenej prieskumovým pracovníkom, dotknutá osoba stráca uplatňované právo prednosti.

104 Treba teda konštatovať, že za okolností prejednávanej veci pochybenie prieskumového pracovníka nezaväzovalo odvolací senát k tomu, aby spoločnosť Capella informoval o svojich pochybnostiach týkajúcich sa dôvodnosti uplatnenia práva prednosti pre ochrannú známku, na ktorej bola založená námietka.

105 Preto je namieste konštatovať, že žiadna z okolností tvrdených žalobkyňou nezaväzuje odvolací senát informovať spoločnosť Capella o svojich pochybnostiach a vyzvať ju, aby sa v tejto súvislosti vyjadrila.

106 Navyše aj za predpokladu, že by taká povinnosť existovala, jej porušenie by v žiadnom prípade nemohlo spôsobiť zrušenie napadnutého rozhodnutia.

107 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že žalobkyňa nemá nijaký legitímny záujem na zrušení rozhodnutia pre formálnu vadu, keď môže zrušenie rozhodnutia viesť iba k novému rozhodnutiu, ktoré je v merite totožné so zrušeným rozhodnutím [rozsudky z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb., EU:T:2003:327, body 97 až 99, a z 12. decembra 2007, DeTeMedien/ÚHVT (suchen.de), T-117/06, EU:T:2007:385, bod 49].

108 Aj v prípade, že by odvolací senát v prejednávanej veci spoločnosť Capella informoval o svojich pochybnostiach týkajúcich sa uplatnenia práva prednosti a uvedená spoločnosť by predložila požadovaný dokument týkajúci sa práva prednosti v priebehu námietkového konania, nemohlo by to zmeniť výrok rozhodnutia, ktoré by odvolací senát musel prijať. Vzhľadom na to, že spoločnosť Capella nepredložila tento dokument v stanovenej lehote, hoci jej procesné práva boli zaručené v celom rozsahu, by totiž odvolací senát musel v každom prípade konštatovať, že podľa pravidla 9 ods. 6 nariadenia č. 2868/95 právo prednosti zaniklo.

109 Treba teda takisto zamietnuť druhý žalobný dôvod, ako aj výhrady týkajúce sa porušenia zásady legitímnej dôvery, ktoré boli vznesené v rámci tretieho žalobného dôvodu.

O piatom žalobnom dôvode

110 Z toho vyplýva, že treba zamietnuť aj piaty žalobný dôvod založený na skutočnosti, že odvolací senát v napadnutom rozhodnutí vzal do úvahy neexistenciu dobrej viery spoločnosti Capella, hoci takúto okolnosť nemožno zohľadniť v rámci námietkového konania. Ako totiž vyplýva z predchádzajúcich úvah, napadnuté rozhodnutie je založené na úvahe, že prihlasovaná ochranná známka bola skoršia než ochranná známka, na ktorej bola založená námietka, takže treba odmietnuť uplatnenie práva prednosti pre túto druhú ochrannú známku.

111 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

O trovách

112 Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Copernicus-Trademarks Ltd znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) a Maquet SAS.**

Berardis Czúcz Popescu

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 25. júna 2015.

Podpisy